

(стор. 9)

**Гран-прі 2016 року за відмінні перемоги
на міжнародних та республіканських конкурсах
і олімпіадах отримав
Вінницький національний технічний університет**

ВП'ЯТЕ ПІВФІНАЛ ЧЕМПІОНАТУ СВІТУ З ПРОГРАМУВАННЯ — У ВНТУ

Вп'яте напівфінал студентської першості світу з програмування ACM-ICPC по південно-східній Європі (SEERC) стартував у Вінницькому національному технічному університеті

Ці престижні змагання глобального рівня цьогоріч зібрали у ВНТУ півсотні найсильніших українських команд (по три студента в команді). Усі вони є переможцями регіональних змагань — попередніх етапів Всеукраїнської олімпіади з програмування, у якій взяли участь понад дві тисячі студентів.

Нині як і зазвичай цей світовий напівфінал студентського спортивного програмування відбувається паралельно на двох майданчиках: у Вінницькому національному технічному університеті та Бухарестській політехніці (Румунія).

За право участі у світовому фіналі боротимуться чотири вінницькі команди: три з ВНТУ та одна з ДНУ ім. Василя Стуса.

«Я радий, що півфінал першості світу з програмування проходить саме у Вінниці. Маю надію, що в 2022 році світовий фінал першості світу з програмування пройде саме у Вінниці, у ВНТУ», — зауважив, вітаючи найталановитіших студентів-програмістів України, Вінницький міський голова Сергій Моргунов.

Від адміністрації університету учасників світового півфіналу привітав ректор ВНТУ, доктор технічних наук, професор Володимир Грабко:

«Бажаю усім стати переможцями — переможцями над собою і на змаганнях показати свій найкращий результат».

Очільник вишу з приємністю відзначив, що з року в рік серед учасників програмістських перегонів більшає студенток. Особливо подякував спонсорам. Адже саме завдяки їм свято програмістських змагань є таким яскравим.

Остап Коркуна приїздить до Вінниці п'ятий рік поспіль, але вже не як учасник змагань, а як представник платинового спонсора — Facebook.

«У 2009 році потрапив на фінал у Лас-Вегас. Це змагання спонсорував Фейсбук. Я пройшов відбір і отримав офер. На півфінал студентської першості світу з програмування приїжджаю, аби талановиті студенти повірили, що працювати у провідних світових фірмах для них реально. Хочу, щоб вони розуміли свої можливості. Я стартував так само, як вони сьогодні. А уже 7 років працюю у Каліфорнії. Запитуєте, що Фейсбук готує для своїх користувачів найближчим часом? Мета Фейсбуку — зробити світ більш об'єднаним і відкритим».

Віталій Бондаренко нині те ж є представником платинового спонсора — Win Interactive, донедавна приїздив до Вінниці і як тренер команд Київського національного університету імені Шевченка:

«Складність задач зростає, хоча років 20 тому це відбувалось вищими темпами. Ми зараз уже вийшли на певний рівень, коли змагання з програмування стали як спорт — одна секунда уже має значення. Коли я ще був студентом і брав участь у таких олімпіадах. То те, що студенти зараз розв'язують тоді мені було не під силу. Учасникам

цих змагань і тренуватись слід як спортсменам — щодня брати якусь кількість задач. Це математичні завдання і вміння швидко закодувати на комп'ютері».

«Особливо хочу відзначити, що роль ВНТУ у розвитку цього олімпійського руху неоціненна. Зокрема професора

Володимира Месюри. Дуже мало людей в Україні займається цими змаганнями і дуже багато студентів хоче в них брати участь. Тому я намагаюсь Володимирі Івановичу допомогати, як можу», — акцентував Віталій Бондаренко.

Сьогодні відбувся пробний тур змагань. Основний — завтра.

Переможці змагань на вінницькому майданчику отримають титули чемпіонів та призерів Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування.

І право участі у світовому фіналі, який відбудеться у м. Репід-Сіті, Південна Дакота, США, 20 - 25 травня 2017 року.

Остап Коркуна

ТРИ УКРАЇНСЬКІ КОМАНДИ ВИСТУПАТИМУТЬ НА СВІТОВОМУ ФІНАЛІ У ПІВДЕННІЙ ДАКОТІ, США

У ВНТУ відбулися змагання українського сайту півфіналу студентської командної першості світу з програмування ACM-ICPC по південно-східній Європі, які проводилися паралельно зі змаганнями бухарестського сайту цього півфіналу

У межах українського сайту було проведено і відкритий фінал Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування. У змаганнях взяли участь 43 команди, з 46 зареєстрованих.

Команди Національного технічного університету України «КПІ» та Хмельницького національного університету не прибули у зв'язку з хворобою учасників команд. З невідомих причин не прибула команда Донецького національного технічного університету.

У Бухаресті участь у змаганнях взяли 44 команди з Болгарії, Македонії, Румунії, Сербії та Туреччини.

Отож, всього у півфіналі першості світу взяли участь 87 команд з 6 країн південно-східної Європи.

Найбільшу кількість задач за найменший час розв'язали команди Львівського національного університету ім. І. Франка, Ужгородського національного університету і Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Отож, саме вони виступатимуть у травні 2017 р. у світовому фіналі, який пройде у м. Ралід-Сіті, Південна Дакота, США.

Характерною особливістю змагань стало вирівнювання рівня різних країн. Якщо останніми роками у першій десятці з'являлося не більше двох неукраїнських команд і не більше однієї у першій шістці, то цього року у першій шістці виявилось три неукраїнські команди — дві румунські і одна турецька, одна або дві з яких також будуть виступати у фіналі світової першості.

Нині Всеукраїнському благодійному Фонду «Асоціація підтримки і розвитку інформаційних технологій» вдалося залучити до підтримки олімпіади потужних спонсорів — IBM (генеральний спонсор), Facebook (платиновий спонсор) і LookSery (золотий спонсор), а також українські компанії: Win Interactive (Вінниця, платиновий спонсор), Livestream (Запоріжжя, золотий спонсор), вінницькі компанії: ЕПАМ СИС-ТЕМЗ, КиївСтар, CDM, DataGroup, Astound, і київські компанії — Luxoft та ABBY. Департамент інформатизації міської ради забезпечив транспортну і екскурсійну підтримку.

До призового фонду увійшли: смартфони Galaxy J від КиївСтар за перше місце, міні акустичні системи Fillips — за два других друге місце, і окуляри віртуальної реальності — за три третє місце.

Варто відзначити — рівень проведення олімпіади був дуже високим. Як завжди головне з організації і проведення олімпіади навантаження лягло на: доцента кафедри КН Ігоря Арсенюка, відповідального за технічне забезпечення, величезну допомогу якому надав цього року Олександр Марченков, адміністратор університетської мережі; заступника декана ФІТКІ з виховної роботи Вікторію Войтко — реєстрація та супроводження заходів олімпіади; асистента кафедри ПЗ Аллу Денисюк — з харчування студентів в університетській їдальні; доцента кафедри ПЗ Володимира Майданюка — з поселення студентів. Дуже велику допомогу цього року надав Олег Колесницький, заступник декана ФІТКІ з наукової роботи, який вчасно підключився до вирішення організаційних питань. Величезну роботу виконали студенти-волонтери. Особливе велике навантаження лягло на волонтерську групу мережевих адміністраторів.

Постійну підтримку в усіх питаннях з організації олімпіади надавав перший проректор Олександр Романюк.

Якісно виконав свої задачі із безперебійного забезпечення Інтернет Сергій Крилов, Олександр Марченков та інші працівники Інтерцек під керівництвом директора ЦКТ Михайла Розводюка.

Команда ВНТУ на Enactus World Cup у Канаді

На Всесвітньому кубку Enactus, який проходив 28-30 вересня у Торонто, Канада, Україну представляла команда нашого Вінницького національного технічного університету

Це уже вчетверте команда Enactus ВНТУ виходить на такий високий рівень цих престижних змагань — стає переможцем всеукраїнського чемпіонату і бере участь у ENACTUS WORLD CUP.

Цьогоріч у Всесвітньому кубку Enactus змагалися представники 32 країн світу. Наша команда увійшла в 2 лігу разом з командами з Марокко, Мексики та Ірландії.

Команда «Enactus» ВНТУ посіла 3-тє місце у своїй лізі та нагороджена кубком, а кожен учасник нагороджений медаллю «Enactus».

Ініціатор створення команди Enactus ВНТУ та її незмінний наставник — декан факультету менеджменту, професор Микола Небава.

— Миколо Івановичу, як власне відбувались змагання за Всесвітній кубок Enactus?

— Вони мали гасло WeALLWin — «Ми всі переможемо».

Насамперед дві години параду національних культур. Потому урочиста церемонія відкриття змагань. Між змаганнями ранкові та вечірні сесії, форуми зустрічі з представниками країн різних континентів.

Кожній команді виділяється 25 хвилин на власне виступ. Потому команда впродовж 5 хвилин відповідає на запитання журі.

Після завершення змагань у лігах, напівфінальних та фінальних змагань відбувається офіційна церемонія нагородження та оголошення країни, яка приймає Всесвітній кубок 2017 року.

Насамкінець організаторами Всесвітнього кубку при підтримці спонсорів проводиться Всесвітня міжнародна дискотека для студентських команд з 32 країн світу.

**Наставник команди Микола Небава
з капітаном команди Янною Чайковською**

— Які особливості та критерії оцінювання журі бізнес-проектів команд?

— Хочу наголосити, що процес оцінювання студентських проектів як на національному, так і на міжнародному рівні є надзвичайно об'єктивним. Ніякі фактори не мають впливати на об'єктивність оцінювання. Ось, наприклад, був випадок в Канаді, коли під час змагань суддя з України був випадково призначений у лігу, де представляла свої проекти команда з Росії. Його одразу перевели в іншу лігу, щоб не було упередженості.

Незмінний критерій оцінки: яка команда найефективніше використала підприємницькі дії, аби навчити людей економічно, соціально та екологічно стійко покращувати своє життя.

— Які, на Ваш погляд, найкращі та найцінніші проекти Вашої команди? Якими проектами пишаєтесь?

— За 14 років функціонування команди Enactus ВНТУ розроблено та впроваджено понад 40 проектів, в яких задіяно понад 30 тисяч осіб цільової аудиторії з фінансовим результатом понад 50 млн гривень, покращили життя близько 450 тис. людей. Це були проекти, які направлені на вирішення різних проблем в основному безробітних, дітей, інвалідів, пенсіонерів та інших малозабезпечених груп населення. Цінними проектами варто вважати ті, які знайшли найвищу оцінку журі на національному рівні та зробили нашу команду національним Чемпіоном тричі поспіль 2011-2013 роках і у 2016 році, з якими ми виступали на Всесвітніх кубках.

— Будь ласка, про ці змагання за Всесвітній кубок детальніше.

— Як переможці національних змагань з програми «SIFE» 2011 року студентська команда Інституту менеджменту взяла участь у Всесвітніх студентських змаганнях в Малайзії в м. Куала-Лумпур. Наша команда посіла там 3-тє місце у своїй лізі.

У 2012 році ми брали участь у Всесвітніх студентських змаганнях в США у Вашингтоні. Нагороджені пам'ятним вимпелом за 4-тє місце теж у своїй лізі.

2013-го року участь у Всесвітніх студентських змаганнях в Мексиці в м. Канкун. Команда «Enactus» ВНТУ стала фіналістом Всесвітніх змагань.

— З якими проектами звітували в цьому сезоні?

— У 2015-2016 року студентська команда Enactus ВНТУ виступала у майже на 90% оновленому складі. Капітан команди - Янна Чайковська (група 1УБ-136), Катерина Франчук (МОЗ-15м), Катерина Подольчук (2МО-156), Samuel Martin (2МО-156), Дмитро Івчук (1УБ-146), Андрій Журавльов (1УБ-146), Байбак Дмитро (БТ-136).

В цьому сезоні журі відзначило високоякісну підготовку команди і відмінно оцінило інноваційні проекти команди. Переможними на національному рівні журі визнало два наші проекти. Проект № 1 називався «Творити аби жити». Він спрямований на задоволення потреб і створення додаткового заробітку для вимушених переселенців зі Сходу України. Основні його підпроекти — соціальна активність дітей, координаційна підтримка і забезпечення стабільного доходу. «Енергоефективний вектор змін» — це проект № 2. Реалізувавши його, наша команда змогла підвищити

рівень обізнаності серед селян про заощадження і використання сучасних енергозберігаючих технологій шляхом проведення семінарів і майстер-класів в селах Вінниччини та практичного застосування набутих знань.

— Як виникла студентська команда Enactus ВНТУ?

— У 2000 році в Україні було проведено перший Всеукраїнський конкурс SIFE. Наша студентська команда SIFE «Бізнес-імпульс» ВНТУ виникла 2002 року. Студентка Олена Решетник стала першим капітаном команди, яка розпочала створення соціально-економічних проєктів. Найвищою нагородою для команди у 2011 році став сертифікат Європейської бізнес-асоціації за кращу інноваційну ідею.

— Що означає слово Enactus?

— En•act•us походить від трьох слів:

entrepreneurial (підприємницький) – бачити можливості та мати талант їх використовувати;

action (дія) – бажання щось робити і зобов'язання довести справу до кінця, навіть якщо результат не гарантовано;

us (ми) – це спільнота людей, які вважають себе пов'язаними між собою в певний важливий спосіб; окремі особи, які є частиною великого цілого.

Enactus – це міжнародна організація лідерів бізнесу і студентів, що реалізують бізнес-проєкти. Проєктні команди Enactus створюються на базі університетів. Команди розробляють і реалізують власні проєкти, спрямовані на вирішення економічних, соціальних та екологічних завдань. Щорічно в світі проєкти Enactus охоплюють понад 2 млн осіб.

Тематика проєктів Enactus включає всі 17 напрямків «Порядку денного в галузі сталого розвитку до 2030 року», прийнятої ООН. Результати успішно завершених проєктів команди представляють на щорічних конкурсах Enactus. Проєкти команд оцінює журі – топ-менеджери національних і міжнародних компаній.

Сьогодні Enactus у світі налічує 2,8 млн цільової аудиторії, близько 40 країн-учасниць, 65,5 тис. Enactus студентів, понад 6 тис. Enactus проєктів, 1700 університетів-учасників, 450 корпоративних партнерів.

— Чи використовується досвід учасників команди Enactus в їхньому житті?

— Креативність студентів та досвід роботи в команді безперечно має імпульсний та мультиплікативний розвиток в подальшій активності у громадському житті. Активні члени команди Enactus (колишні та нинішні) нашого факультету тепер здатні генерувати нові інноваційні ідеї та впроваджувати їх у життя. Так, зокрема, у 2014 році Тетяна Калугаряну, Віолета Комаркова, Катерина Франчук та Ірина Юзькова створили власну громадську організацію – Центр громадської активності «Результат».

— Хто може бути членом Enactus ВНТУ?

— Участь в Enactus беруть не лише студенти факультету менеджменту, а й студенти інших факультетів нашого університету. Зокрема іноземні студенти ВНТУ. У сезоні 2012-2013 року в команді був українець ангольського по-

ходження Жавела Карлуш. Нині у складі команди студент з Гани Самуель Мартін. Вже зараз виявили бажання увійти до Enactus студенти з Йорданії.

— Яку підтримку від ВНТУ отримує команда?

— Наші перемоги на національному рівні та представлення України, Вінницької області, Вінниці та ВНТУ в Малайзії, США, Мексиці та Канаді не залишають байдужими місцеві органи влади та керівництво університету.

Команда Enactus ВНТУ має свій офіс, виділений ректором Володимиром Грабком. Обов'язковою умовою для команд є представлення річного звіту тільки після ознайомлення з ним ректора університету, з його підписом на Project Verification Form, що є підтвердженням і схваленням роботи програми в нашому університеті.

Ректор ВНТУ всіляко підтримує ініціативи команди, допомагає налагоджувати зв'язки з місцевою владою та заручатись їхньою підтримкою. В цьому році таку підтримку нам надав губернатор Валерій Коровий.

Суттєву підтримку наша команда отримала для поїздки до Канади від міського голови Сергія Моргунова.

Ми отримували також від наших професорів Василя Петрука, Анатолія Ранського, Георгія Ратушняка наукові консультування, наукові екологічні експертизи проєктів, підтримку в організації співпраці з будівельними фірмами.

— Яка роль наставника команди, власне Ваша роль?

— Куратор є тренером, наставником, радником і другом, чий обов'язок починається з мотивації команди і закінчуються допомогою в складанні резюме. Я безпосередньо не керую командою, а є лише її офіційним наставником.

— Як побудована внутрішня структура команди Enactus?

— Створення згуртованої команди – найважливіше завдання. Тут найважливішим етапом є підбір лідера. Протягом всього періоду існування команди Enactus ВНТУ командами керували справжні лідери: Олена Решетник, Вероніка Іванова, Сергій Хлівченко, Вікторія Зайкова, Станіслав Неснов, Янна Чайковська. Як наставник команди я бачу нерозкриті резерви у нинішнього капітана Янни Чайковської, яка серйозно налаштована на ще одну перемогу наступного року на національних змаганнях Enactus. Команда під її керівництвом вже детально проаналізувала наш виступ на нинішньому Всесвітньому кубку в Канаді та налаштована боротись за Всесвітній кубок 28 вересня 2017 року у Лондоні, Велика Британія.

Парад національних культур

ВАДИМ ДЗЮБАН: «ЖИВУ У НЬЮ-ЙОРКУ. ПРАЦЮЮ ПРОГРАМІСТОМ. КОНКУРЕНЦІЯ НА РИНКУ ПРАЦІ І ВИМОГИ ДО ПРОГРАМІСТІВ ДУЖЕ ВИСОКІ»

Я навчався у Вінницькому політехі впродовж 1970-1975 років на факультеті автоматики та обчислювальної техніки, на кафедрі мікроелектроніки по спеціальності «електронні прилади».

У ті часи основними джерелами знань для нас були лекції, конспекти лекцій та підручники, лабораторні та практичні заняття, а основним місцем самостійного навчання була бібліотека. В основному всі студенти тієї пори відвідували всі ці заняття рівномірно. Як правило, старости груп вели облік відвідуваності. Безпосередньо перед заліками та екзаменами ми «штурмували» конспекти до ночі, писали шпаргалки та намагалися винайти нові методи і місця їх приховування.

Під час літніх канікул їздили у будівельні загоны, щоб трохи підзаробити. Як правило, на початку навчального року студенти першого-третього курсів залучались на сільськогосподарські роботи — до збору урожаю яблук, картоплі, буряків з виїздом на проживання у сільській місцевості впродовж 2-3 тижнів. Там ми мали можливість поспілкуватись з місцевою молоддю, відчувати насолоду фізичної праці та і якусь копійку заробити.

Ми також відзначали різні свята, дні народження на природі з багаттям і печеною картоплею у Вишньському лісопарку та в студентському гуртожитку.

У роки студентства та й після закінчення навчання я багато мандрував, пішки з рюкзаком та наметом, також на велосипеді і байдарці дорогами і річками Вінниччини, Закарпаття, Криму.

Мої студентські роки проходили в суспільстві з подвійними стандартами і наві'язуванням стереотипів, коли індивідуальні точка зору і мислення скоріше були винятком і відхиленням від тодішньої норми, ніж позитивними властивостями людини.

Я не задумувався у той час, що треба сумлінно вчитися, бо це є інвестуванням у моє майбутнє. Я просто вчився, як і всі мої одногрупники. Всі студенти знали, що після закінчення навчання будуть забезпечені роботою з приблизно однаковою зарплатою, незалежно від рівня знань чи індивідуальних можливостей. Та на виробництві дуже скоро ставало зрозуміло, що для кар'єри більш важливими є обов'язкове членство в компартії, прояви активності на різного роду зборах, часті виступи з різними ініціативами, незалежно від їх потреби, наявність і вміння налагоджувати зв'язки з керівництвом і вищого рівня посадовцями. Такими були закони суспільства того часу. І кожен робив свій вибір. Я просто жив і працював так, як підказувала мені моя внутрішня інтуїція. З цієї точки зору я не займав ніяких керівних посад і не зробив ніякої кар'єри. Більше того, я не маю ніякого жалю, що у свій час приймав відповідні рішення, які не сприяли моєму кар'єрному росту.

Після закінчення навчання я поїхав працювати за розподілом на Ніжинський машинобудівний завод. Через деякий час пішов у армію, відслужив півтора роки у Смоленській і Іванівській областях. Дуже короткий час працював на радіоламповому заводі, а потім декілька років у проектному бюро «Природа» у Вінниці.

Майже через десять років практичної інженерної діяльності і розчарування виконуваною роботою я повернувся у стіни рідного політеху з твердим наміром зайнятись науковою роботою і метою підготовки і захисту кандидатської

Manhattan. Summer 2015

дисертації та подальшої викладацької діяльності.

Я глибоко вдячний завідувачу кафедри мікроелектроніки, професору Осадчуку Володимирі Степановичу за те, що він уважно вислухав мене при нашій зустрічі, повірив у мене, прийняв на роботу, а пізніше згодився стати моїм науковим керівником. Окрема вдячність йому також за безцінні наукові, методичні та життєві поради, які були такими необхідними і корисними для мене як у час нашої спільної роботи, так і моєму сьогодні.

Захистивши дисертацію у 1990 році, я деякий час працював викладачем і старшим науковим співробітником на кафедрі прикладної математики під керівництвом видатного науковця в галузі кодів Фібоначчі, професора Стахова Олексія Петровича. Я отримав від нього чимало корисних порад, які дали мені можливість для самовдосконалення, як викладача а також бачення подальших перспективних наукових досліджень на межі моїх дисертаційних досліджень і кодів Фібоначчі. Олексій Петрович всіляко заохочував мене продовжувати наукову роботу і я дуже вдячний йому за цю підтримку.

Але, на жаль, у країні повним ходом йшла перебудова, Радянський Союз розвалився на наших очах, економічні проблеми почали позначатися на житті громадян і у вигляді несвоєчасної, а подалі і зовсім невивплати заробітної плати впродовж місяців. Пересічні активні громадяни шукали різні шляхи для виживання. Я вирішив поїхати в Америку на заробітки приблизно на рік. Звернувся у відділ кадрів з відповідною заявою, але мені вказали що єдиним варіантом може бути тільки моя заява на звільнення, що я і зробив.

Живу у Нью-Йорку з 1996 року. Доводилось працювати робітником у магазині та бані, офіціантом та помічником повара. Працюю програмістом. Починав з PowerBuilder,

Sybase, потім освоїв Java/J2EE, Oracle, MySQL, MongoDB, Big Data processing based on Hadoop/Ecosystem, MapReduce. Працював у різних компаніях з розробки програмного забезпечення, у банківській, виробничій, рекламній сферах.

Постійно треба оволодівати новими технологіями, адже компанії дуже чутливі до всього нового, що може підвищити продуктивність і прибуток. Конкуренція на ринку праці і вимоги до програмістів дуже високі. Адже тут шукають роботу програмісти з багатьох країн.

Додаткової освіти я в Америці не здобував — не мав такої можливості. Англійську і необхідні програмні мови завжди вивчав самостійно за допомогою книг, а останнім часом, в основному за допомогою різноманітних інтернет ресурсів. З різних причин приходилось декілька разів займатись пошуками нової роботи. Цікаво, що мене ще ні разу не запросили пред'явити диплом про вищу освіту чи його копію.

Політех навчив мене вчитися (вбачайте за тавтологію), що дуже важливо, з моєї точки зору, у наш стрімкий час зміни технологій, він навчив мене знаходити нові необхідні знання, знаходити джерела цих знань, критично осмислювати ситуацію, приймати необхідні рішення і нести за них відповідальність, перекваліфіковуватися при необхідності, ризикувати, робити помилки і робити висновки з помилок. Звичайно політех дав мені вдалий старт у життя і у значній мірі своїм особистим і важливим для мене успіхам я зобов'язаний його викладачам та співробітникам.

Я завжди з великою подякою згадую Кузьміна Івана Васильовича, Осадчука Володимира Степановича, Стахова Олексія Петровича, Новікова Анатолія Олександровича, Філінука Миколу Антоновича, Кічака Василя Мартиновича,

З дружиною

Молчанова Павла Анатолійовича, Старовойтова Михайла Антоновича, Сергієнка Олександра Федоровича, Дензана Геннадія Олександровича, Прокопова Ігоря Дмитрійовича, Бортника Геннадія Григоровича, Ревенка Віктора Івановича, Мегалатія Анатолія.

Навчання, робота та спілкування з цими людьми приносили мені задоволення та насолоду. Я завжди буду вдячний їм, бо в кожного з них я чомусь навчився.

З найкращими побажаннями
Вадим ДЗЮБАН,
Нью-Йорк

WORK&TRAVEL-2017

Розпочалась реєстрація студентів 1-3-курсу ВНТУ

для участі в міжнародній програмі WORK&TRAVE-2017 — робота у США під час літніх канікул

За програмою студенти працюватимуть за кордоном впродовж травня-серпня 2017 року.

Тривалість програми:

1-2 курси: 01.07. – 09.09. 2017р.;

3 курс: 20.05. – 09.09. 2017р.;

3 курс (МС): 19.06. – 09.09. 2017р.

Перша інформаційна зустріч щодо програми Work&Travel-2017 уже відбулася 15 вересня.

За докладною інформацією звертатися у Центр професійно-технічної підготовки Інституту інтеграції навчання з виробництвом, аудиторія 102 головного навчального корпусу Олена Косарук (координатор програми у ВНТУ)

тел. + 38 0432 598 153,

+ 38 097 695 02 65

e-mail lena.menzul@gmail.com

ВНТУ ВІДЗНАЧИВ ДЕНЬ УНІВЕРСИТЕТУ

На урочистостях у Вінницькому національному технічному університеті репрезентували новий молодіжний скаутський технічний рух IT-SCOUTS

Очільник ВНТУ, доктор технічних наук, професор Володимир Грабко акцентував, що динамічний розвиток України можливий лише завдяки впровадженню високотехнологічних та інноваційних підходів у реальному секторі економіки. Для цього потрібні висококваліфіковані фахівці. Реалізація проєкту IT-SCOUTS підготує юнь до навчання за технічними спеціальностями.

Про започаткування IT-SCOUTS повідомив завідувач кафедри інтеграції навчання з виробництвом, кандидат технічних наук, доцент Костянтин Коваль. Він же розповів, що у ВНТУ буде розміщено головний штаб руху IT-SCOUTS. Тут проводитимуться різноманітні заходи навчального та змагального напрямів для IT-SCOUTS (гуртки, хакатони, конференції, семінари, круглі столи, інженерні змагання тощо).

«Запрошуємо всіх зацікавлених долучатись до руху. Дітей та молодь запрошуємо на гурткові заняття для здобуття технічних навичок IT-SCOUTS. Працівників та досвідчених спеціалістів IT-сфери для спільного розвитку та поширення руху», — резюмував доцент Коваль.

Доречі, усі охочі долучитись до IT-SCOUTS мають заповнити анкету — <https://goo.gl/forms/Laf6AbtJm7ZuPGXm1>

Цьогоріч урочистості з нагоди Дня університету вперше відбулися на майдані перед головним навчальним корпусом, а не як зазвичай в актовій залі.

І хоча перший вівторок жовтня видався першим дощовим днем нинішньої осені, погода свято аніскільки не зіпсувала.

Інтерактивне дійство попервах відбувалось під парасольками, але мало стільки драйву, що хмари врешті-решт порозсувались десь на маргінес неба.

Студенти-іноземці тишили майстерним виконанням українських пісень і поезії. За це респект кафедри мовознавства, котра зуміла так креативно підготувати іноземну університетську юнь.

Два роки поспіль чемпіонами Вінниці з КВНу ставала команда з ВНТУ. У 2015 році — команда «В.І.Н.С. (Вам і не снилось)», у 2016 — команда «Все буде добре».

Тож, університетські дотепники щедро повеселили університетську громаду. Зауважте, що сміятись довелося із самих себе. Гострослови таки спостережливі — багато чого кумедного зафіксували в «політехівських» буднях.

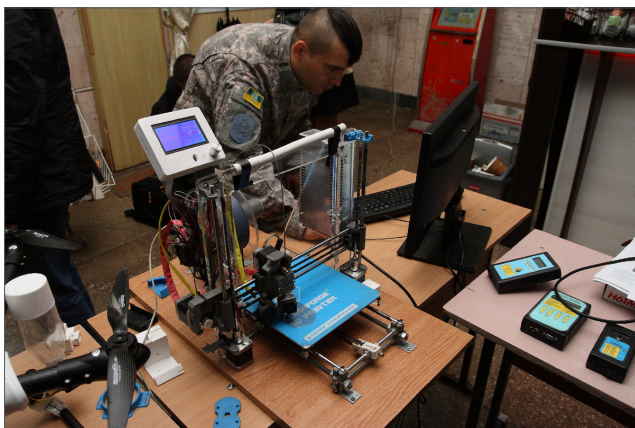
А щоб глядачі не замерзли (осінь же!), доклав зусиль і вигадки кандидат філософських наук, доцент і директор Головного центру виховної роботи ВНТУ Анатолій Теклюк. Увесь загал університетської площі вгадував відповіді на пропонувані частки каверзні запитання, активно переміщаючись то ліворуч, то праворуч. І той, хто не сплутав напрямку руху, таки виграв обіцяний приз.

Були майстер-класи, виставки винаходів і технічних розробок. Виставки книг — скажімо, виставка, створена науково-технічною бібліотекою університету «Я не пам'ятаю назву, але обкладинка... голуба».

Була експозиція навіть ретро автомобілів. І показові виступи спецпризначенців. І військовий оркестр.

Було свято! І воно таки вдалося!

А ввечері університетська спільнота гуртом побуває на виставі Вінницького обласного музично-драматичного театру «Хелемські мудреці».

ВНТУ ОТРИМАВ ГРАН-ПРІ «ОСВІТИ В УКРАЇНІ. ОСВІТИ ЗА КОРДОНОМ»

28-30 вересня у Колонній залі Київської міської державної адміністрації відбулася III міжнародна професійна спеціалізована виставка «Освіта в Україні. Освіта за кордоном».

Її гасло — «Навчайся в Україні».

Майбутні абітурієнти мали змогу отримати інформацію щодо якісної професійної освіти в Україні та за кордоном безпосередньо від представників навчальних закладів.

Гран-прі 2016 року у конкурсній рейтинговій номінації

«За відмінні перемоги на міжнародних та республіканських конкурсах і олімпіадах» отримав Вінницький національний технічний університет.

Відбувався цей масштабний освітянський захід під егідою міністерства освіти і науки України та Національної академії педагогічних наук України.

У ВНТУ ВІДКРИЛИ МЕМОРІАЛЬНУ ДОШКУ СТУДЕНТУ ЮРІЮ БАБКУ

28 вересня на корпусі факультету машинобудування і транспорту Вінницького національного технічного університету відкрили меморіальну дошку студенту, герою АТО Юрію Бабку

Юнак загинув 14 липня 2015 року на Луганщині біля села Сизе під час виконання завдань з перевірки надійності мінних укріплень поблизу українсько-російського кордону. Разом з ним полягли і четверо побратимів — військовослужбовці Виноградівського батальйону «Тиса» 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади (ОГПБр). Підірвалися на розтяжці.

Юрію було лише 26 років. До армії пішов добровольцем, служив старшим солдатом і сапером.

Указом Президента України № 330/2016 від 11 серпня 2016 року «за особисту мужність і високий професіоналізм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі» Юрія Бабка нагороджено орденом Богдана Хмельницького III ступеня посмертно.

Поховано героя в рідному селі Павлівка Калинівського району Вінницької області, де нині мешкають його батько Володимир Прокопович, сестра Оксана, племінник і похресник Валентин. Час не втишує їхній біль.

Саме найрідніші люди Юрія і бойові побратими Віталій Деркач, Василь Олійник, Олесь Пугач, Руслан Ткачен-

ко, Роман Смішний отримали право відкрити меморіальну дошку юному захиснику України.

Це уже друга пам'ятна дошка, відкрита у ВНТУ студенту, який поліг в АТО. На корпусі факультету електроенергетики та електромеханіки увічнений у граніті двадцятилітній третьокурсник, розвідник Володимир Муха. Боець «Айдару» загинув від снайперської кулі.

«Для університету органічніше, коли тут проводяться розважальні заходи чи інтелектуальні змагання. А ми уже вдруге відкриваємо меморіальну дошку студенту, який загинув, захищаючи Батьківщину. Завдяки Юрію, завдяки таким, як він героям, ми сьогодні можемо жити і працювати. Маємо бути вдячними. Не забуваймо їхньої жертвості!» — звернувся до учасників скорботного дійства ректор ВНТУ, доктор технічних наук, професор Володимир Грабко.

«Біль крає серце. Не повинно бути так, щоб ми хоронили своїх дітей і відкривали їм меморіальні дошки. Ми розділяємо біль родини, але від того він не стає легшим. Хлопці, які полягли за Україну, тепер захищають нас з Небес. Ця меморіальна дошка буде щоранку нагадува-

ти нам, що ми маємо честь вчитись там, де колись вчився герой Юрій Бабко», — говорить заступник директора інституту магістратури, аспірантури і докторантури ВНТУ, кандидат технічних наук, доцент Світлана Бевз.

Нині Волонтерський Центр ВНТУ, який активно допомагає нашим захисникам, розпочав збір коштів на спорудження пам'ятника студентам ВНТУ, які віддали життя за Україну.

Керівник Волонтерського Центру ВНТУ, доцент Світлана Бевз, яка воювала командиром зенітного розрахунку в батальйоні «Айдар», розповіла, що уже є матеріали на виготовлення пам'ятника і навіть розроблено кілька ескізів.

Три студента ВНТУ загинули в АТО — Юрій Бабко, Володимир Муха і Роман Мельничук.

Доброволець батальйону «Донбас» Роман Мельничук загинув під час зачистки села Логвинове Донецької області. Був дуже жорстокий бій. Бійці, даючи можливість відійти іншим, залишилися прикривати товаришів...

Відслужив панахиду за усіма убієнними захисниками рідної землі, тими, хто життя своє поклав у боротьбі з московським окупантом, та освятив меморіальну дошку воїну Юрію Бабку священник Української православної церкви Київського патріархату отець Олександр.

Отець Олександр неодноразово разом зі своїми вірянками надавав благодійну допомогу воїнам в зоні АТО та духовно підтримував їх на передовій.

«Немає більшої заповіді як та — душу свою віддати за ближніх своїх. У земному розумінні Юрій — герой і в майбутньому житті житель Царства Небесного. Ми маємо захищати те, що Бог нам дав. Він нам дав мову, землю, самотність, культуру. Адже якщо не цінуємо дарів Господа, то ми не цінуємо Його Самого. Я бажаю нам усім миру!»

Ідея та організація відкриття меморіальної дошки герою Юрію Бабку належить кандидату технічних наук, професору ВНТУ Леоніду Поліщуку.

Суттєву спонсорську допомогу для створення меморіалу надали співробітники ПАТ «Вінницяобленерго». До слова, керівник енергетиків області — випускник ВНТУ Андрій Поліщук.

«Жахлива звістка про загибель Юрія вразила всіх викладачів та студентів нашої кафедри, біллу відізналась в серцях, адже зовсім недавно Юра ще ходив на лекції, складав іспити, отримав диплом про завершення навчання, мріяв про своє самостійне життя. Запам'ятався скромним, порядним, дещо сором'язливим студентом, завжди відрізнявся дисциплінованістю. Я зберігаю журнали за всі роки свого викладання. І ось напередодні подивився один з них. Так за моїми дисциплінами, що я викладав, Юра пропустив лише 2 заняття. Не лише мені, а багатьом з викладачів він запам'ятається світлою, чесною, порядною людиною. І сьогодні наш Юра повернувся до своєї «альма — матер» навіки вкарбованим образом на цій пам'ятній дошці. Відтепер він щодня зустрічатиме студентів нашого факультету і закликатиме їх до небайдужості, відповідальності перед собою, перед своєю родиною, батьками, перед університетом, викладачами, перед своєю країною», — сказав професор Леонід Поліщук.

«Він був веселим, з гарним почуттям гумору, мав Божу іскру, був людиною з великої літери. Якби таких людей, яким був Юра стало побільше, то і війна б давно вже закінчилася. Слава Україні!» — згадував Олесь Пугач, бойовий побратим Юрія. З ним він воював під Дебальцевим.

«Досі не вірю, що мій брат не з нами, і щодня виглядаю його на дорозі, якою завжди усміхнений приходив до дому. Нехай тепер і вам він посміхається з цієї дошки. Дякуємо усім за нашого Юру, дякуємо тим, хто доклав стільки зусиль, аби створити цю пам'ятку», — сказала рідна сестра героя Оксана, яка виховувала його без мами з 13-ти років.

В урочистостях з нагоди відкриття меморіальної дошки на корпусі факультету машинобудування та транспорту ВНТУ взяли участь друзі, однокурсники Юрія Бабка, викладачі та студенти ВНТУ, громадськість, зокрема, представники ГО «Вінницький союз учасників АТО».

Змінивши свій заздалегідь запланований маршрут, до Вінниці завітала Катерина Валевська, волонтерка батальйону «Айдар», учасниця Євромайдану. Вона мандрує Україною з акцією «Велика Українська Хода». Жінка збирає прапори населених пунктів країни, на яких жителі пишуть побажання учасникам антитерористичної операції, державі, один одному.

У Вінницю пані Валевська привезла понад 200 стягів з усіх регіонів країни і навіть закордоння.

До колекції активістки нині приєднався прапор світлої пам'яті Юрія Бабка. На синьо-жовтому полотнищі залишили свої побажання родичі Юри, студенти і викладачі ВНТУ.

За словами ж самої Катерини Валевської, незабаром, а саме 14 жовтня, на Святу Покрову та у День захисника України, прапор імені Юрія Бабка, вже 230-ий з колекції, буде піднято волонтерами на найвищу точку нашої держави - гору Говерлу.

«Саме там думки українців, які занотовані на цих прапорах, мов молитви, стануть ближчими до Бога, до усіх наших героїв, які там, на небесах. Вічна їм Слава! Герої не вмирають!» — промовила волонтерка.

Юрію Бабку відкривали меморіальну дошку в день його народження. Йому виповнилося б 28 років.

У Вінниці цього дня оголосили День жалоби. На всій території міста були приспущені Державні Прапори України із траурною стрічкою. Цього дня Вінниця хоронила 25-річного Іллю Жабіцького, який загинув 23 вересня в зоні АТО.

ЛІВЕРПУЛЬСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ДЖОНА МУРСА ВІДВІДАЛИ ДОЦЕНТИ ВНТУ

Завідувач кафедри екології та екологічної безпеки ВНТУ Віталій Іщенко та доцент цієї ж кафедри Роман Петрук в рамках виконання Договору між ВНТУ та Британською Радою в Україні мали навчально-науковий візит до Ліверпульського університету Джона Мурса (Велика Британія)

Молоді науковці провели низку зустрічей як з керівництвом підрозділів, так і з викладачами і науковцями для налагодження співпраці.

Зокрема, мали зустріч із представниками викладацького та дослідницького складу кафедри цивільної інженерії. Ознайомились із кампусом університету, обговорили систему освіти в Ліверпулі порівняно із ВНТУ (зокрема, такі питання як тривалість навчання, типовий студентський день, оцінювання знань, можливість онлайн доступу викладачів та студентів до лекційних матеріалів, бібліотечних ресурсів, розкладу та інших університетських ресурсів), можливості та перспективи працевлаштування студентів.

Крім того, з'ясували відмінності та особливості робочого дня викладачів та їх дослідницької роботи.

За період візиту науковці ВНТУ ознайомилися із структурою Ліверпульського університету Джона Мурса, відвідали лекційні аудиторії та окремі навчальні корпуси, яких в університеті понад 50. Крім того, ознайомилися із лабораторною базою факультету інженерії та технологій – скрін-принтерами, 3d-принтерами, великою кількістю оптичних приладів, пристроями для виробництва і тестування сенсорів та іншим обладнанням, яке використовується для проведення досліджень.

Для викладачів, аспірантів та студентів Ліверпульського університету Джона Мурса Віталій Іщенко та Роман Петрук презентували ВНТУ і матеріали досліджень кафедри екології та екологічної безпеки. Презентовані матеріали викликали активну дискусію, що допомогло виявити сфери спільних наукових інтересів. Крім того, були встановлені нові наукові зв'язки із британськими вченими.

Також спілкувались із завідувачем кафедри цивільної інженерії Ліверпульського університету Джона Мурса, обговорили ключові напрямки співпраці та напрацювали стратегію співпраці між університетами. Вона включає дві основні можливості.

Перша – програма Erasmus+ «Фінансування вищої освіти (навчальна мобільність)». Суть співпраці полягає у використанні студентами (насамперед, магістрантами і аспірантами) можливості навчатися певний час в іншій країні (зокрема, студентам ВНТУ в Ліверпульському університеті Джона Мурса), для викладачів з Ліверпуля – проводити лекції у ВНТУ, а для викладачів та дослідників ВНТУ – здійснювати дослідження, проходити стажування в Ліверпульському університеті Джона Мурса.

Друга можливість – програма Горизонт 2020 «Марія Склодовська-Кюрі, обмін дослідниками» – передбачає обмін співробітниками для проведення досліджень. Було досягнуто домовленостей про пошук обома університетами потенційних кандидатів для участі у вищезгаданих програмах.

Крім того, представники ВНТУ відвідали бібліотеку Ліверпульського університету Джона Мурса, де познайомилися із концепцією роботи сучасної наукової книгозбірні.

Також відвідали спеціальні дослідницькі будівлі, збудовані Ліверпульським університетом Джона Мурса за технологіями різних періодів 20 століття та оснащені

відповідним обладнанням для проведення наукових досліджень (зокрема, для вимірювання тепловтрат, фільтрації вологи, поширення і впливу електромагнітних хвиль).

Роман Петрук та Віталій Іщенко біля головного корпусу Ліверпульського університету Джона Мурса

За допомогою англійських колег Віталій та Роман активно вивчали досвід Великої Британії у поводженні з побутовими відходами і реальної роботи системи їх сортування. Зокрема відвідали лабораторію термічної переробки відходів, де проводять дослідження щодо отримання корисних газоподібних продуктів із побутових відходів мікрохвильовим плазмовим методом.

Крім того, було детально вивчено принципи роботи освітньої системи у Великобританії, яка відрізняється від української тим, що у них існує велика кількість приватних шкіл, навчання в яких вважається значно кращим, ніж у державних. Якість освіти у державних школах досить посередня, тому батьки учнів шукають можливості оплатити навчання в приватному закладі середньої освіти.

В університетах навчання лише третина і більшість студентів обмежується 3 роками навчання (бакалавр). Навчальний рік значно коротший, ніж у нас. Починається осінній семестр в кінці вересня, закінчується у грудні, тоді іспити і різдвяні канікули протягом трьох тижнів до лютого. Другий семестр закінчується в середині травня з перервою на двотижневі великодні канікули, а іспити – до середини червня. Студенти у цей великий проміжок влітку і у вересні підпрацьовують – бо навчання досить дороге (9200 фунтів за рік, багато хто бере кредит на навчання, навіть на 20-30 років, для іноземців вартість – до 15000 фунтів на рік). Більше того, досить часто буває, що студент провчившись рік, йде працювати, а потім через декілька років повертається дочититись. При цьому часто фірми, взявши студентів, платять за їх навчання і «виросшують» під себе фахівців. Є, звичайно, студенти, які не ходять на навчання, але це, як правило, ті, за кого хтось платить, або кому все одно, бо більшість знає ціну цим заняттям.

Організація навчального процесу теж дещо відрізняється: лекцій небагато, більше лабораторних занять і tutorials (практичних занять), коли викладач із студентами вирішує якусь прикладну задачу і потім її захищають. Для таких занять студенти діляться на групи з кількох осіб, вони часто відбуваються навіть у кабінеті викладача. Виявляється, у студентів немає єдиного графіку навчання, як у нас – зранку до обіду. У них часто є великі «вікна» по кілька годин, а потім заняття – до вечора. Лекції бувають і по 3 години, але кожен лектор сам вирішує, скільки і коли робити перерву. Журналіст викладачі не мають. У них є спеціальний планшет, до якого на початку заняття всі присутні студенти приставляють свої картки, і таким чином фіксується, хто був присутній на занятті – і передається у відповідну базу даних. Тут немає суворого правила відвідування, за пропуски знімається невелика кількість балів (до 5%). Також, наприклад, для магістрів у цьому році так склали розклад, щоб вони могли ходити на свою роботу – лише 2 дні в університеті на тиждень.

Крім того, студенти у них – головні дійові особи, вони платять великі гроші, і вимагають серйозних знань. Більшість студентів отримує лише ступінь бакалавра (за 3 роки) і на цьому завершує навчання. Зараз у них проблема, щоб заповнити всі вакантні магістерські і, особливо, аспірантські місця. Бакалаврські роботи не захищаються, як у нас, вони просто виставляються в інтернет і оцінюються кількома викладачами. Правда, перед цим посеред навчального року студентів збирають декілька разів і вони відповідають, що зроблено по роботі, як іде процес, щоб виявити помилки. Всі навчальні лекції організовано у вигляді презентацій і вони виставляються в інтернеті, багато студентів читають їх перед лекцією. Під час семестру в рамках більшості дисциплін проводяться репорт (невеликі курсові роботи практичного спрямування із вирішенням конкретної задачі) обсягом близько 3000 слів, до 10 сторінок. Вони автоматично перевіряються на плагіат. Такий репорт викладач отримує по e-mail, має її перевірити, обґрунтувати оцінку, написати відгук (feedback) на кілька сторінок.

Екзаменати проводяться письмово, кожен сидить за окремою партою, причому може бути одночасно кілька екзаменів у одній великій аудиторії (їм так дешевше – факультети орендують зали в управлінні будівлями, яке належить університету, але факультети незалежні

і мають свої бюджети, які виділяє їм університет). При цьому викладач лише приносить завдання, але не сидить біля студентів – може бути біля чужих студентів. Всі роботи – анонімні, лише нумеруються, перевіряються 2 викладачами (вони не знають, чия роботу перевіряють), якщо розбіжність у оцінці складає більше 5 балів (зі 100), то роботу перевіряє ще 3-й викладач. Загальна оцінка за предмет складається із балу за екзамен (більшість до 70 %), решта балів за репорт (невелика курсова робота практичного характеру), та виконання лабораторних робіт (чи tutorials).

Цінність англійського диплому в тому, що із ним (в першу чергу із магістерським) – легко знайти роботу. 90% магістрів одразу мають роботу після закінчення університету. В кінці навчального року студенти оцінюють викладача за допомогою системи NSS (nationalstudentsurvey), а результати публікуються для оцінювання ефективності роботи викладача, а також читаються майбутніми абітурієнтами.

В університеті кожен викладач має свій офіс, максимум – по двоє в офісі, аспіранти – переважно всі разом. В університеті дуже багато корпусів, всі збудовані із скляними модерновими фасадами або обшиті термоізолюючими матеріалами. Цікаво, що кожен корпус носить чиєсь ім'я, як правило, видатного професора чи науковця. Щоб заходити у корпуси чи окремі поверхи, у працівників і студентів є спеціальні картки, які вони підносять до читувального пристрою.

Графік викладача в Ліверпулі здається надзвичайно завантаженим. Занять їхні викладачі мають багато (мабуть, не менше, ніж у нас), дипломників – до 9 осіб на викладача. Наукові дослідження проводяться лише в рамках групових проектів, які виграють (при цьому у них теж низький відсоток виграних грантів, довше пишуть заявки, ніж виконують проект).

Наукою просто заради науки майже не займаються – часу немає. В університеті є внутрішня комп'ютерна мережа – «хмара», через яку є вільний доступ до електронної бібліотеки, власних файлів та програм для кожного викладача та студента із будь-якого комп'ютера університету. Програмне забезпечення все ліцензійне і викладачі раз у рік подають заявки на придбання необхідних програм. Популярні програмні продукти купують, а ті, на які небагато заявок – не беруть. Принтерів у кожного викладача немає, проте є великі копіювальні центри, де викладачі друкують все необхідне.

В університеті є відділ маркетингу, який проводить дні відкритих дверей, шоу роботодавців і займається популяризацією та рекламою університету в цілому.

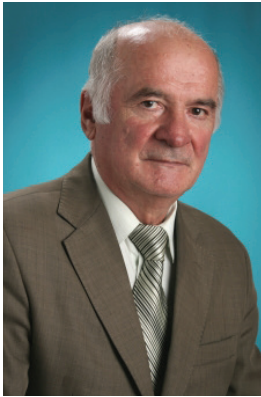
У викладачів є декілька посад: senior lecturer, reader, professor. Щоб перейти на наступну посаду, треба відповідати багатьом критеріям, основним з яких є кількість залучених коштів за проектами. При цьому немає автоматичності – якщо відповідаєш критеріям, то необов'язково підвищують. Професорами дуже рідко стають, їх мало.

Загалом навчальний процес і підходи до організації навчання досить суттєво відрізняються від українських.

Отриманий досвід та результати Віталій Іщенко і Роман Петрук планують використати для підвищення ефективності навчання та проведення досліджень на кафедрі екології та екологічної безпеки ВНТУ.

У науково-дослідній лабораторії

ПРОФЕСОРУ СИВАКУ – 75!

Іван Онурійович
закінчив Горьківський полі-
технічний інститут ім.
А.А. Жукова в 1967 році. Інженер-
фізик за спеціальністю «Фізико-
енергетичні установки».

З 1967 р. до 1971 р. працював
в Дослідному конструкторському
бюро машинобудування
(м. Горький).

З 1971 р. почав працювати у
Вінницькому національному тех-
нічному університеті.

В 1982 році захистив кандидатську дисертацію на
тему «Дослідження деформуємості заготовок в процесах
об'ємного формозмінення» (спеціальність 05.03.05 – «Про-
цеси та машини обробки тиском»).

В 1988 році отримав звання доцента.

У 2001 році захистив докторську дисертацію на тему
«Розвиток прикладної теорії деформуємості металів та її за-
стосування для аналізу та удосконалення процесів обробки
тиском» (спеціальність 05.03.05 – «Процеси та машини об-
робки тиском»).

В 2005 році отримав звання професора.

2001-2016р — завідувач кафедри технології та

10 жовтня доктор технічних наук, професор
Іван Сивак зустрічає свій 75-річний ювілей

автоматизації машинобудування (ТАМ).

Має понад 160 публікацій.

Підготував 25 магістрів, 10 аспірантів, під його керівни-
цтвом захищено 2 дисертації.

Член декількох рад із захисту дисертацій, вчених рад
університету та редколегій наукових журналів.

Очолює науковий напрям на кафедрі «Розвиток при-
кладної теорії деформованості суцільних і пористих тіл при
складному навантаженні та удосконалення на цій основі
технологічних процесів обробки металів тиском».

Науковий керівник науково-дослідної лабораторії
«Пластичність», яка успішно співпрацює із підприємствами
КНВО «ФОРТ» (м. Вінниця), установами НАН України:
Інститутом надтвердих матеріалів ім. В.М. Бакуля, Інститу-
том проблем міцності та багатьма технічними університета-
ми з Києва, Москви, Луганська, Краматорська та ін.

Викладає дисципліни «Нові матеріали та композиції»,
«Технологічні методи підвищення надійності та довговіч-
ності деталей машин», «Математичне моделювання робо-
чих процесів технологічних машин», «Сучасні технології та
машини обробки тиском», «Сучасні інформаційні технології
в науці та освіті»

ПОЕТИЧНИЙ САД МИХАЙЛА СТРЕЛЬБИЦЬКОГО

18 жовтня у ВНТУ відбулася науково-практична конференція «Я-САД»: ПОЕТИЧНИЙ СВІТ МИХАЙЛА СТРЕЛЬБИЦЬКОГО» із циклу «Знакові постаті Поділля», присвяченого дослідженню творчості відомих літераторів та митців Вінниччини

Щастя залежить від бага-
тьох факторів і вони пов'язані
з людською душею, людським
серцем і розумом. В чому ж
людське щастя, як його до-
сягати, які шляхи ведуть до
того, щоб бути щасливим?
Людство тисячоліттями шу-
кає ці шляхи, знаходить, гу-
бить, по-новому відкриває.

І власне поет — це той
першопроходець, який відкриває ті стежини, які роблять лю-
дину щасливою, він відкриває ті струни душі та віднаходить
ноти, які можуть бути співзвучними з твоїм настроєм, з твоїм
успіхом чи твоєю невдачею. І ти усвідомлюєш є хтось, хто
розуміє тебе, який так само відчуває цей світ, що ти не само-
тний у безмежжі всесвіту.

Михайло Стрельбицький як поет відкрив не одну таку
стежину, він зумів торкнутися струн, які суголосні з душею
багатьох людей у цьому світі. І не тільки людей, які є
сьогодні тут і зараз, не тільки людей, які є у сучасному світі,
але й у світі прийдешньому. Бо поет — це феномен, який
розгортається у часі, який вкорінюється, який вітвиться, який
квітує, який плодоносить. Часто результат діяльності поета
не є помітним одразу, інколи вагомість його слова оцінюється
через значний час.

Хочеться, щоб поет бачив плоди своєї праці, які
мають відлуння в людських душах і сьогодні. Михайло
Стрельбицький зробив чималий внесок в розвій української
літератури і поезії зокрема. Який саме вклад, наскільки він
вартісний, говоритимуть наступні покоління, але і ми маємо
можливість сказати своє слово, поділитися, що ми відкрили
у творчості Михайла Петровича Стрельбицького. Що нас за-
чепило сьогодні, як воно співвідноситься з минулим, як воно
проектується на майбутнє.

Високий науковий рівень конференції задала доктор
педагогічних наук, завідувач кафедри методики викладання
філологічних дисциплін і стилістики української мови ВДПУ
Ольга Миколаївна Куцевол, яка в своїй доповіді виклала
методику використання творів літературної біографіки й
транспозитивної лірики Михайла Стрельбицького як засіб
осмислення життя і творчості письменника в контексті
шкільної літературної освіти.

Підтримала академічність, але й додала емоційності дій-
ству кандидат філологічних наук, член Національної спілки
письменників України, викладач Глухівського національного
педагогічного університету імені Олександра Довженка Ірина
Зелененька.

У виступах учасників конференції йшлося також про
міфологічний фактор в поезії Михайла Стрельбицького, про
подільські міста й села як національні психотипи в доробку
поета, про унікальну Ковалюкіану (поетичні ілюстрації до
полотен Федора Коновалюка в 3-х книгах, понад дві сотні
віршів), про його зоропоезію та інші аспекти творчості автора
гімну Вінницького національного технічного університету.

Завжди актуальними будуть рядки Михайла Стрельбиць-
кого із «Йоцемидаєсії»:

«Рідко, але бува: не повертає зросту ростюча,
якщо думки і серце аж такі в людині малі,
що їм не тісно — привільно
в сякому-такому дуплі...»

Це застереження не тільки сучасникам, а й прийдешнім
поколінням, щоб людині не змаліти, не перетворитись на ду-
ховного, інтелектуального карлика із своїми суперсучасними
технічними пристроями та технологіями, не стати додатком
до них.

Анатолій ТЕКЛЮК,
директор Головного центру виховної роботи ВНТУ,
кандидат філософських наук, доцент кафедри
філософії та гуманітарних наук ВНТУ

ДОЦЕНТ ВНТУ ОЛЬГА РАТУШНЯК — ЛАУРЕАТ ПРЕМІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голова Верховної Ради України Андрій Парубій підписав Постанову про присудження Премії Верховної Ради України найталановитішим молодим ученим у галузі фундаментальних і прикладних досліджень та науково-технічних розробок за 2015 рік

За роботу «Управління інноваційними енергозберігаючими проектами в житловому будівництві» цієї високої відзнаки удостоєна Ратушняк Ольга Георгіївна — кандидат технічних наук, доцент кафедри економіки підприємства і виробничого менеджменту Вінницького національного технічного університету.

Ольга Ратушняк у 2005 році з відзнакою закінчила Вінницький національний технічний університет. Захистила кандидатську дисертацію.

З вересня 2011 р. працює доцентом кафедри економіки підприємства і виробничого менеджменту.

Напрямок наукової роботи - управління інноваційними проектами

Автор та співавтор понад 80 наукових публікацій, зокрема в її доробку 1 монографія, 7 навчальних посібників (1 з грифом МОНУ) і 4 методичні вказівки.

ДО 256-ГО ДНЯ РОКУ – НАГОРОДА ВІД ВІННИЦЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

Кандидата технічних наук, доцента ВНТУ Вікторію Войтко нагороджено грамотою Вінницької міської ради. Відзнака приурочена до дня програміста

Виконавчий комітет Вінницької міської ради нагородив доцента кафедри програмного забезпечення Вікторію Войтко грамотою та грошовою премією за особистий внесок у розвиток інформаційних технологій, високі професійні досягнення, виявлені ініціативність та творчий підхід та з нагоди відзначення Дня програміста.

Випускниця ВНТУ — факультету інформаційних технологій і комп'ютерної інженерії Вікторія Войтко, нині вона заступник декана свого факультету, підготувала низку переможців міжнародних конкурсів. Вікторія Володимирівна має понад 200 наукових праць, з них дві монографії. Керує аспірантурою. Підготувала одного кандидата наук.

День програміста — професійне свято програмістів, яке відзначають 256-го дня року (у високосний рік це 12 вересня, а у невисокосний — 13 вересня).

256 — число символічне, воно тісно пов'язане з комп'ютерами і відповідає кількості чисел, які можна представити за допомогою одного 8-бітного байта. Воно обрано і тому, що це максимальний степінь числа 2, який не перевищує кількості днів у році.

КОНФЕРЕНЦІЯ ПРО УКРАЇНСЬКЕ КОЗАЦТВО

Козацтво є одним із найяскравіших феноменів вітчизняної історії. Це національний символ українського народу, уособлення української нації

Українське козацтво надзвичайно цікаве та важливе явище як в історії нашої держави, так і світу. Козаки боронили рідну землю, захищали власну свободу, берегли рідну культуру та звичаї. Секрети їх успіху трималися на трьох китах: фізична досконалість, кодекс честі та доблесне керівництво.

Напередодні свята — Дня українського козацтва викладачами та співробітниками кафедри суспільно-політичних наук Годлевською В. Ю., Пономаренко А. Б., Головченко І. О. була організована та проведена науково-просвітницька конференція. Доповідачі у своїх виступах зосереджували увагу на ролі українського козацтва в історії України.

Учасникам конференції для перегляду були запропоновані наукові-просвітницькі та художні відеоматеріали про виникнення козацтва, організацію Запорізької Січі, традиції та звичаї козаків. Яскравою демонстрацією козацької звияти став уривок з кінофільму Ежи Гофмана за романом Генріха Сенкевича «Вогнем і мечем» (перша перемога козаків над польським військом під Жовтими водами). Особливий інтерес викликали відеоматеріали «Іван Богун. Вінницька битва» з серії «Нова енциклопедія Поділля», «Батозька битва» з серії «21 перлина Вінниччини» та «Підводні човни козаків» з програми «Козацька звията».

Змістовними і цікавими виявились презентації студентів. Дмитро Ратушний, студент групи IBT-16, підготував для перегляду презентацію на тему «Козацька символіка».

Студенти групи 2СІ-16 б Сергій Нікіфоренко та Євген Заєць – «Козацька зброя» та «Козаки-характерники» відповідно.

Завершальним етапом заходу стало проведення вікторини за матеріалами конференції, під час проведення якої студенти проявили надзвичайну активність.

Слава про волелюбних, українських предків, несхитної волі славних козаків, живе і донині. Через козацтво ми всі творили нашу історію, і кожен з нас не тільки причетний, а й відповідальний за неї. І сьогодні, коли йде боротьба за незалежність України, як ніколи актуально звучать рядки нашого гімну:

Починаючи з 2015 р. 14 жовтня разом із Днем українського козацтва святкується День захисника України у день святої Покрови Пресвятої Богородиці.

Валентина ГОДЛЕВСЬКА,
доктор історичних наук,
професор кафедри
суспільно-політичних наук ВНТУ

У ВНТУ ФОРМУЄТЬСЯ КОМАНДА СТАРТАП ШКОЛИ. ДОЛУЧАЙТЕСЬ!

«Вступ до інноваційного підприємства». Саме під такою назвою минулого тижня на базі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут ім. І. Сікорського» відбулось відкриття цьогорічної школи стартапів Sikorsky Challenge

Успішний п'ятирічний досвід роботи цього майданчику навчання стартаперів було вирішено поширити серед інших вищих навчальних закладів. Відповідно до укладених угод з університетами-партнерами команда школи стартапів паралельно з навчаннями ділилася власним досвідом з представниками зацікавлених університетів. Вінницький національний технічний університет представляв завідувач кафедри інтеграції навчання з виробництвом, кандидат технічних наук, доцент Костянтин Коваль.

«Це вже третій захід, в якому протягом року беру участь з метою навчання досвіду школи стартапів провідного технічного університету України. Вважаю, що ініціатива створення такого майданчику на базі ВНТУ надзвичайно перспективна. Вінниця динамічно розвивається та постійно запроваджує новітні технології для зручності громадян. У місті працюють більше двадцяти продуктових та аутсорсінгових ІТ компаній. Представники місцевої влади та бізнесу регулярно наголошують на важливості розвитку та підтримки інновацій. На теренах міста створено Вінницький індустріальний парк, що засвідчує про стратегічне бачення влади важливості підтримки та розвитку бізнесу. У цьому особисто ще раз вдалось переконатись в суботу при роботі групи «Знання — це сила, освіта і наука» під час першого форуму «Інтегрований розвиток Вінниці. Діалог. Залучення громадян». Саме стартап школа ВНТУ, як провідного

технічного університету регіону, допоможе ініціативній молоді пройти шлях від ідеї до створення рентабельного бізнесу, а тому буде вагомим чинником для пошуку та реалізації новітніх, інноваційних бізнес-ідей», – зазначив Костянтин Коваль.

Адміністрація Вінницького національного технічного університету, зважаючи на високу репутацію лідера технічної освіти України та позитивний досвід створення інноваційної екосистеми НТУУ «КПІ ім. І. Сікорського», вважає актуальним створення стартап школи у нашому університеті. Адже саме прогресивні, сміливі ідеї студентської молоді зможуть знаходити інвестиції та поліпшувати життя людей!

В університеті розпочато роботу щодо формування команди стартап школи. Всі зацікавлені долучитись до створення стартап школи у ВНТУ можуть звертатись до завідувача кафедри ІНВ, доцента Костянтина Ковалю.

ПЕРШОКУРСНИКИ ПОБАЧИЛИ «ФАНТОМ»

Озброєння, яке має замінити традиційне, мали змогу роздивитися і деяке навіть частково випробувати студенти ВНТУ, котрі навчаються за фахом «конструювання стрілецької зброї»

Упродовж 11-14 жовтня з нагоди святкування Дня захисника України у столиці відбулася XIV міжнародна спеціалізована виставка «Зброя та безпека».

Група першокурсників, які навчаються за фахом «конструювання стрілецької зброї», побували у Міжнародному виставковому центрі, де представлялись передові розробки українського оборонно-промислового комплексу.

Вінницький національний технічний університет поки що єдиний в Україні невійськовий виш, який готує конструкторів стрілецької зброї. Свої теоретичні навички студенти закріплюють на практиці на відомому вінницькому підприємстві «Форт». Висока ймовірність, що саме це унікальне підприємство стане місцем їхнього майбутнього працевлаштування.

Після відвідин зброярської виставки хлопці повні емоцій.

Як і в більшості відвідувачів, чи не найяскравіше враження справив «Фантом». Це була перша публічна прем'єра для України безпілотного тактичного багатоцільового транспортного засобу. Кажуть, «Фантом» є першим кроком у створенні перспективних систем, які мають замінити традиційне озброєння. Дистанційно

керований мінібронетранспортер «Фантом» є новою розробкою Держконцерну Укроборонпром.

Окрім найкращих зразків оборонно-промислового комплексу України цьогоріч на заході представлено понад 400 учасників з 13 країн світу.

На відкритих майданчиках у вільному доступі представлялись експозиції натурних зразків сучасної військової, авіаційної та рятувальної техніки.

ВІДРИТИЙ ДОСТУП ДАЄ ЗМОГУ НЕ ЛИШЕ ДОЛУЧИТИСЯ ДО СВІТОВИХ НАУКОВИХ ДОСЯГНЕНЬ, АЛЕ Й ПРЕДСТАВИТИ СВОЇ ЧЕРЕЗ ІНСТИТУЦІЙНИЙ РЕПОЗИТАРІЙ ВНТУ

24-30 жовтня ВНТУ з ініціативи своєї науково-технічної бібліотеки вдруге приєднався до участі у Міжнародному Тижні Відкритого Доступу. Гасло восьмого Міжнародного Тижня Відкритого Доступу — «ВІДКРИТІСТЬ В ДІЇ».

Щороку бібліотеки, університети, інші громадські організації та професійні спільноти використовують Тижень Відкритого Доступу як цінну платформу для зустрічей, а також, для того, щоб оголосити важливі повідомлення про подальший розвиток Руху Відкритого Доступу. Цей тиждень слугує стартовим майданчиком для нових видавничих фондів, що підтримують Рух Відкритого Доступу, для проголошення політик відкритого доступу, матеріалів, у яких мова йде про соціальні та економічні переваги Відкритого Доступу.

Відкритий доступ — це безкоштовний, швидкий, постійний, повнотекстовий доступ в режимі реального часу до наукових та навчальних матеріалів, що реалізовується для будь-якого користувача у глобальній інформаційній мережі. Свій переможний крок ініціатива Відкритого Доступу почала в 2002 році на конференції, яка проходила в Інституті відкритого суспільства в Будапешті, звідки і дістала назву «Будапештська ініціатива з Відкритого Доступу».

Тепер щороку у жовтні з ініціативи Коаліції наукових видань та академічних ресурсів (SPARC) та за підтрим-

ки прибічників з усього світу проходить Міжнародний Тижень Відкритого Доступу. Ця акція надає можливість краще ознайомитись з перевагами, які надає Відкритий Доступ, обмінятися досвідом та ідеями, допомагає розширити коло учасників цього руху.

Для науковців нашого університету цінність Відкритого доступу не лише в змозі долучитися до світових наукових досягнень, але й у представленні світові своїх наукових здобутків через відкритий електронний архів — Інституційний репозитарій ВНТУ.

Університетська книгозбірня приєдналась до участі у восьмому Міжнародному Тижні Відкритого Доступу. На сайті бібліотеки та в електронному архіві університету виставлено лекцію-презентацію на тему «Інституційний репозитарій ВНТУ як інформаційний навігатор у світі інтелектуальних ресурсів відкритого доступу», яку підготувала головний бібліограф Лілія Криштафович. Директор бібліотеки Тетяна Пritуляк в рамках Тижня Відкритого Доступу під час ділової зустрічі з працівниками інших бібліотек області ознайомила колег з перевагами відкритого доступу до наукової інформації, а також розповіла про Інституційний репозитарій ВНТУ.

Науковці університету були запрошені відзначити Тижень Відкритого Доступу шляхом відвідування тренінгів та консультацій в постійному консультативному центрі по самоархівуванню робіт у Інституційному репозитарії, який діє при бібліотеці.

Редколегія:

А. В. Писклярова
(головний редактор)

І. П. Зянько
(редактор)

Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)

В. В. Грабко

О. Н. Романюк

С. В. Павлов

В. М. Мізерний

Т. Б. Буяльська

Т. С. Криклива

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
м. Вінниця, 21021,

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68

E-mail: impuls@vntu.edu.ua

Засновник та видавець газети «Імпульс» —
Вінницький національний технічний університет.
Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021,

Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424
від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32
Комп'ютерна верстка — Тетяни Крикливої,
Оксани Мензул.

Світлини — Сергія Маркова.

Підписано до друку 1.11.2016 р. Формат 29,7×42 1/2
Наклад 100 прим. Зам. № 2016-232.

Віддруковано у ВНТУ,
в комп'ютерному інформаційно-видавничому центрі,
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, к. 114, тел. 59-81-59.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія ДК № 3516 від 01.07.2009 р.

Розповсюджується безкоштовно.